

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Sekcja Dostawców Fiskalnych Urządzeń Rejestrujących

Warszawa, dn. 10.10.2019 r.
KIGEiT/3063/10/2019

Sz. P.
Marek Zagórski
Minister
Ministerstwo Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa

Dotyczy: konsultacji projektu Rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie aplikacji mobilnej służącej do rozliczania opłaty za przewóz osób

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z trwającymi konsultacjami projektu rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie aplikacji mobilnej służącej do rozliczania opłaty za przewóz osób¹, chcemy przekazać uwagi i komentarze przygotowane przez działającą w naszej Izbie Sekcję Dostawców Fiskalnych Urządzeń Rejestrujących (SDFUR)².

W załączeniu przekazujemy nasze uwagi i komentarze oraz tabelę uwag szczegółowych do projektu.

z pozdrowieniami

Prezes Zarządu

Stefan Kamiński

Załączniki:

1. Uwagi i komentarze do projektu Rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie aplikacji mobilnej służącej do rozliczania opłaty za przewóz osób.
2. Tabela uwag szczegółowych do projektu rozporządzenia.

¹ <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12324903>

² <https://kigeit.org.pl/sdfur/>

Krajowa Izba Gospodarcza Elektroniki i Telekomunikacji

Sekcja Dostawców Fiskalnych Urzędzeń Rejestrujących

Załącznik nr 1 do pisma KIGEiT/3063/10/2019

Uwagi i komentarze

Ustawa o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw z dnia 16.05.2019 wprowadziła do ustawy o transporcie drogowym art. 13 b, mocą którego, rozliczanie opłaty za przewóz osób samochodem osobowym, w tym taksówką, może się odbywać przy użyciu aplikacji mobilnej, spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 4 tego artykułu oraz wymagań dla kas rejestrujących mających postać oprogramowania, określonych w przepisach od podatku od towarów i usług. Ust. 3 tego artykułu stwierdza, że aplikacja mobilna powinna zapewniać rozliczalność operacji, związanej z przewozem osób oraz integralność i bezpieczeństwo gromadzonych danych. Ust 4 zawiera delegację ustawową dla ministra właściwego dla spraw informatyzacji w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, do wydania rozporządzenia, które określi:

- 1) minimalne wymagania funkcjonalne dla aplikacji mobilnej oraz aplikacji mobilnej działającej przy udziale systemu informatycznego.
- 2) sposób zabezpieczenia danych gromadzonych przez aplikację mobilną oraz system teleinformatyczny,
 - mając na uwadze potrzebę prawidłowego naliczenia opłat za przewóz osób oraz zabezpieczenia danych gromadzonych przez aplikację mobilną.

Przedstawiony projekt Rozporządzenia nie spełnia bądź nie uwzględnia następujących wymogów prawnych:

1. Nie wypełnia dyspozycji ustawowej z art. 13 b ust 4 *ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw*, w zakresie określenia prawidłowego naliczenia opłat, jak również zabezpieczenia danych gromadzonych przez aplikację mobilną.
2. Nie uwzględnia obowiązujących przepisów ustawy *prawo o miarach* i rozporządzeń wydanych zgodnie z delegacją tej ustawy tj.: Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30.11.2006 w sprawie *legalnych jednostek miar* i Rozporządzenia Ministra ds. Rozwoju i Finansów a dnia 13.04.2017 w sprawie *rodzajów przyrządów pomiarowych podlegających prawnej kontroli metrologicznej oraz zakresu tej kontroli*.
3. Nie uwzględnia przepisów związanych z ochroną danych osobowych określonych w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016r. w sprawie *ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (RODO)*.
4. Nie uwzględnia przepisów *ustawy o prawach konsumentów*.
5. Nie zawiera wymagań jakie aplikacja mobilna ma spełnić w zakresie współdziałania z kasami rejestrującymi mającymi postać oprogramowania, określonymi w przepisach *ustawy o podatku od towarów i usług*.

Ad 1.

Dyspozycja z art 13 b ust. 4 *ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw* stwierdza, iż rozporządzenie ma zawierać minimalne wymagania funkcjonalne aplikacji mobilnej, przy uwzględnieniu:

- 1) Prawidłowego naliczenia opłat.
- 2) Sposobów zabezpieczenia danych, mając na uwadze prawidłowość tego zabezpieczenia.

Projekt Rozporządzenia **nie wypełnia ani jednej ani drugiej dyspozycji ustawowej**. W § 2 projektu Rozporządzenia określono funkcjonalność aplikacji mobilnej. **Trudno uważać 4 punkty, zawarte w tym paragrafie, za wystarczający opis funkcjonalności aplikacji**, szczególnie w porównaniu do wymagań stawianych taksometrom a, zgodnie z intencją ustawy z dnia 6 września 2001 o transporcie drogowym, aplikacja mobilna ma stanowić alternatywę właśnie dla taksometrów.

1. W § 2 pkt 1 określono, iż aplikacja ma zapewniać rozliczenie opłat za przewóz osób na podstawie orientacyjnego wyznaczenia odległości oraz zdefiniowanych kwot, stanowiących oczekiwaną opłatę za określoną jednostkę odległości, przy uwzględnieniu parametrów wpływających na koszt przewozu, tj. pokonaną odległość, czas rozpoczęcia i trwania przewozu, lokalizację startową oraz docelową przewozu. **Przy takim określeniu parametrów nie wiadomo czy podstawą opłaty będzie orientacyjna odległość czy pokonana odległość czy być może czas rozpoczęcia i trwania przewozu**. Tę samą odległość można przecież pokonać w różnym czasie. W projekcie rozporządzenia nie uwzględniono faktu, że w rzeczywistych systemach, **drogi nie wyznacza się za pomocą samego sygnału GPS**. Systemy te bazują na mapach drogowych i dopiero w połączeniu z nimi system wyznacza drogę, **niemniej jednak są to szacunki obarczone błędem**, czasami znacznym, **w zależności od użytych map i algorytmów wyznaczających trasę**. Bez wspomagania mapami, system GPS może dawać błędy sięgające nawet kilkudziesięciu procent przy małych przejechanych odległościach.
2. W zakresie funkcjonalności gromadzenia danych dotyczących usługi przewozowej, aplikacja mobilna ma zapewnić między innymi identyfikację klienta, lecz nie podano jakie dane osobowe będą zbierane, celem tej identyfikacji. Gromadzone dane mają zawierać pokonaną odległość i opłatę pobraną za przewóz oraz czas rozpoczęcia i trwania przewozu. Projekt Rozporządzenia nie zawiera celu w jakim mają być gromadzone dane osobowe klienta. W § 4 pkt 3 określono, iż rozliczalność działań dokonywanych na danych i metadanych ma pozwolić przypisać działania na danych i metadanych do konkretnej osoby fizycznej lub procesu oraz umiejscowić to działanie w czasie, nie określając celu gromadzenia tych danych.

W całym projekcie Rozporządzenia nie ma określonej żadnej funkcji związanej z łączeniem się i współdziałaniem z kasami rejestrującymi, mającymi postać oprogramowania, pomimo tego, iż wymóg taki zawarty jest art. 13 b ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw.

W projekcie Rozporządzenia nie określono również kto weryfikuje prawidłowość naliczonych opłat i sposób zabezpieczenia danych w aplikacji mobilnej. W przypadku tradycyjnych taksometrów jest szereg ściśle określonych wymogów, które muszą spełniać te urządzenia. **Wymagane jest również uzyskanie Certyfikatu Badania Typu WE wydanego przez Jednostkę Notyfikowaną**, np. Główny Urząd Miar, która wymagania te sprawdza i dopuszcza urządzenia do obrotu. Dodatkowo, urządzenia te, w trakcie eksploatacji przechodzą okresowo przeglądy potwierdzające prawidłowość działania i naliczania opłat. **Brak certyfikacji aplikacji mobilnej spowoduje, że mogą pojawiać się aplikacje, które z rozmysłem będą działać nieprawidłowo, tak aby w krótkim czasie umożliwić ich twórcom i użytkownikom odniesienie dodatkowych korzyści, kosztem klientów.**

Ad 2.

Art. 2 ustawy prawo o miarach, w zakresie przedmiotowym, określa legalne jednostki miar i państwowe wzorce jednostek miar, zasady prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych, kompetencje i zadania organów administracji rządowej właściwych w sprawach miar oraz zasady sprawowania nadzoru nad wykonywaniem przepisów ustawy. Zgodnie art. 5 tej ustawy, legalnymi jednostkami miar są jednostki Międzynarodowego Układu Miar SI, jednostki nienależące do Międzynarodowego Układu Miar SI dopuszczone do stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polski oraz wielokrotności i podwielokrotności jednostek o których mowa powyżej. Zgodnie z delegacją ustawową wprowadzono Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30.11.2006 w sprawie *legalnych jednostek miar*. § 2 tego rozporządzenia **określa jednostki miar, będące jednostkami podstawowymi Międzynarodowego Układu Miar SI**. Jako takie jednostki określono m.in. metr jako jednostkę odległości i sekundę jako jednostkę czasu. Zgodnie z *ustawą prawo o miarach*, **przyrządy pomiarowe odmierzające jednostki miar określone w w/w rozporządzeniu podlegają prawnej kontroli metrologicznej**. Zgodnie z art. 4

ustawy prawo o miarach przyrząd pomiarowy to urządzenie, układ pomiarowy lub jego elementy przeznaczone do wykonania pomiarów samodzielnie lub w połączeniu z jednym lub wieloma urządzeniami dodatkowymi, tak więc **aplikację mobilną należy traktować jako przyrząd pomiarowy, podlegający rygorom i wymogom przepisów ustawy prawo o miarach**. W zakresie przyrządów pomiarowych, a zwłaszcza taksometrów, **takie stanowisko zostało potwierdzone orzeczeniem Naczelnego Sądu Administracyjnego** o sygn. NSA II GSK 1419/11. Nie budzi wątpliwości fakt, iż taksometr jest przyrządem pomiarowym w rozumieniu ustawy prawo o miarach. **Aplikacja mobilna z punktu widzenia funkcji jest taksometrem, gdyż służy do mierzenia odległości, której legalną jednostką miary jest metr lub jego wielokrotność**. Taką właśnie funkcjonalność określono dla aplikacji mobilnej w § 2 pkt.1b przekazanego do konsultacji projektu Rozporządzenia. Fakt, że **aplikacja nie posiada postaci urządzenia, nie oznacza, że nie jest przyrządem pomiarowym, podlegającym rygorom ustawy prawo o miarach**. Zgodnie z w/w orzeczeniem taksometr definiuje się od strony funkcjonalności tzn. **aplikacja mobilna jest także przyrządem pomiarowym, gdyż posiada funkcje liczenia opłaty w zależności od przejechanej odległości**.

Ad. 3

Aby uzyskać funkcje identyfikacji klienta, zgodnie z założeniami projektu Rozporządzenia, konieczne jest **zbieranie danych osobowych klientów**, przy czym projekt Rozporządzenia, **niezgodnie z przepisami Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (RODO), nie określa** rodzaju danych, celu w jakim mają być te dane zbierane, ani zasad i zakresu **przetwarzania tych danych** a z samych postanowień projektu wynika, że aplikacja mobilna może działać przy udziale systemu teleinformatycznego a więc **dane te będą podlegały dalszemu przetwarzaniu**.

Ad. 4

Ogólnie pojęte **prawa konsumenta** to zbiór praw przysługujących konsumentom, zawartych w różnych aktach normatywnych, mających na celu ochronę konsumentów. *Ustawa prawo o miarach*, poprzez wyznaczenie jednostek miar i przyrządów pomiarowych, służących do prawidłowego odmierzenia tych jednostek oraz powołanie organów, badających prawidłowość stosowania w przyrządach pomiarowych tych jednostek miar, ma na celu **ochronę praw konsumentów**. Stosowanie ustawy prowadzi do powstania u konsumentów **zaufania do organów państwowych**, które sprawdzają czy przedsiębiorca **prawidłowo** stosuje jednostki miar od których **uzależniona jest cena za towar lub usługę**. W przypadku aplikacji mobilnej, bez jakiegokolwiek kontroli nad prawidłowością liczenia odległości która stanowi podstawę do ustalenia opłaty za przewóz, **naruszane są szeroko rozumiane prawa konsumentów**.

W zakresie przewozu osób obowiązują art. 7a, 10 i 17 *ustawy o prawach konsumenta*. Art. 10 tej ustawy stwierdza, że najpóźniej w chwili wyrażenia przez konsumenta woli związania się umową, przedsiębiorca ma obowiązek uzyskać wyraźną zgodę konsumenta na każdą dodatkową płatność wykraczającą poza uzgodnione wynagrodzenie główne. W przypadku braku takiej zgody konsument ma prawo do zwrotu opłat dodatkowych.

Ustawa o transporcie drogowym, w art. 11b i 11c stwierdza, że Rada Gminy może ustalać ceny za przewozy taksówkami na terenie Gminy. Ceny i stawki taryfowe ustalane przez radę gminy mają charakter cen maksymalnych. Zgodnie z *ustawą o samorządzie gminnym*, Rady Gminy rzeczywiście ustalają maksymalne stawki cen za przewóz taksówkami. Opłata za przejazd zawsze uzależniona jest od ilości przejechanych kilometrów. **Przepisy powyższe tworzą bezpieczeństwo dla konsumentów w zakresie stosowanych przez taksówkarzy cen**. W sytuacji gdy projekt Rozporządzenia przewiduje, że aplikacja mobilna, działając przy udziale systemu teleinformatycznego, ma wyznaczać orientacyjną odległość a jednocześnie wpływ na cenę ma mieć pokonana odległość oraz czas rozpoczęcia i trwania przewozu, powoduje możliwości powstawania wątpliwości co do prawidłowości i rzetelności ustalenia opłaty za przewóz. **Orientacyjna odległość może być różna od faktycznie przejechanych kilometrów**. Jeżeli zatem podstawą do ustalenia opłaty ma być faktycznie przejechana odległość, to **występuje sprzeczność z art. 10 ustawy o prawach konsumenta**, gdyż w takim razie podstawą rozliczenia powinna być odległość orientacyjna. W sytuacji gdy **odległość rzeczywista mierzona jest**

przez nielegalizowany przyrząd pomiarowy – aplikację mobilną, konsument nie ma pewności co do faktycznie przejechanych kilometrów.

Klienci przez lata przyzwyczaili się do obecności w taksówkach **certyfikowanych taksometrów**, które były gwarancją **prawidłowego naliczenia opłat** a paragony, wydawane z współpracującymi z taksometrami kasami fiskalnych, są **synonimem uczciwej pracy usługodawcy, gwarancją rejestracji wszystkich obrotów oraz odprowadzania podatków w przypadku podatników płacących podatek VAT**. Jak zaznaczono w uzasadnieniu do projektu Rozporządzenia, rozwiązania w postaci aplikacji mobilnej **nie funkcjonują w żadnym z krajów członkowskich OECD/UE**, prawdopodobnie ze względu na **brak możliwości zabezpieczenia praw konsumentów** w zakresie prawidłowego naliczania opłat za przejazdy taksówkami.

Ad. 5

Art. 111 *ustawy o podatku od towarów i usług* określa szczegółowo zasady prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących. Art. 111 b ust. 1 tej ustawy wprowadził możliwość ewidencjonowania sprzedaży przy użyciu kas, mających postać oprogramowania, jednakże przepis ten zawiera delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych, aby w drodze rozporządzenia określił:

- 1) grupy podatników lub rodzaje czynności, w odniesieniu do których możliwe jest używanie kas rejestrujących, o których mowa w ust. 1,
- 2) wymagania techniczne dla kas rejestrujących, o których mowa w ust. 1, oraz sposób ich używania, w tym sposób prowadzenia ewidencji sprzedaży przy ich użyciu, sposób zakończenia ich używania w przypadku zakończenia działalności gospodarczej lub pracy tych kas oraz szczególne przypadki i sposób wystawiania dokumentów w postaci innej niż wydruk przy zastosowaniu tych kas

– uwzględniając potrzebę przeciwdziałania nieewidencjonowaniu lub nieprawidłowemu prowadzeniu ewidencji sprzedaży przez podatników oraz zabezpieczenia zaewidencjonowanych danych, a także bezpiecznego przesyłania tych danych między kasą a Centralnym Repozytorium Kas, konieczność zapewnienia nabywcy prawa do otrzymania dowodu nabycia towarów i usług z uwidocznioną kwotą podatku oraz możliwość sprawdzenia przez niego prawidłowości zaewidencjonowania sprzedaży i wystawiania dowodu potwierdzającego jej dokonanie oraz optymalne dla danego rodzaju sprzedaży rozwiązania techniczne dla tych kas.

Rozporządzenie to do chwili obecnej nie zostało wydane i nie wiadomo jakie są wymagania techniczne dla kas rejestrujących mających postać oprogramowania. W takiej sytuacji nie jest możliwe wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w *ustawie o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw*, w zakresie określenia minimalnych wymagań aplikacji mobilnej z uwzględnieniem wymagań dla kas rejestrujących mających postać oprogramowania, z uwagi na fakt, że wymagania te nie zostały określone. **Tak więc projekt Rozporządzenia nie spełnia podstawowego wymogu określonego w art. 13 b ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw**. Ustawa ta obecnie zakłada, że aplikacja mobilna musi współpracować jedynie z kasą rejestrującą mającą postać oprogramowania. **W tej sytuacji warto rozważyć wprowadzenie zmiany w ustawie, aby aplikacja mobilna mogła współpracować również ze sprzętową kasą rejestrującą.**

W ocenie Izby, jeżeli stosowanie aplikacji mobilnej służącej do rozliczania opłaty za przewóz osób ma być alternatywą wobec taksometru, **aplikacja taka powinna spełniać wymagania stawiane taksometrom** określone w *Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 27 grudnia 2007 w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać taksometry, oraz szczegółowego zakresu sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych* a także **powinna być certyfikowana i nadzorowana przez Jednostkę Notyfikowaną** (Główny Urząd Miar) na tej samej zasadzie jak taksometry.

Załącznik nr 2 do pisma KIGeIT/3063/10/2019

Tabela uwag szczegółowych KIGeIT do projektu Rozporządzenia Ministra Cyfryzacji w sprawie aplikacji mobilnej służącej do rozliczania opłaty za przewóz osób.

LP	Przepis	Treść uwagi
1	§ 1. pkt 1 - 2	<p>Projekt Rozporządzenia nie wypełnia ani jednej ani drugiej dyspozycji ustawowej. W § 2 projektu Rozporządzenia określono funkcjonalność aplikacji mobilnej. Trudno uważać 4 punkty, zawarte w tym paragrafie, za wystarczający opis funkcjonalności aplikacji, szczególnie w porównaniu do wymagań stawianych taksometrom a, zgodnie z intencją ustawy z dnia 6 września 2001 o transporcie drogowym, aplikacja mobilna ma stanowić alternatywę właśnie dla taksometrów.</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. W § 2 pkt 1 określono, iż aplikacja ma zapewniać rozliczenie opłat za przewóz osób na podstawie orientacyjnego wyznaczenia odległości oraz zdefiniowanych kwot, stanowiących oczekiwaną opłatę za określoną jednostkę odległości, przy uwzględnieniu parametrów wpływających na koszt przewozu, tj. pokonaną odległość, czas rozpoczęcia i trwania przewozu, lokalizację startową oraz docelową przewozu. Przy takim określeniu parametrów nie wiadomo czy podstawą opłaty będzie orientacyjna odległość czy pokonana odległość czy być może czas rozpoczęcia i trwania przewozu. Tą samą odległość można przecież pokonać w różnym czasie. W projekcie rozporządzenia nie uwzględniono faktu, że w rzeczywistych systemach, drogi nie wyznacza się za pomocą samego sygnału GPS. Systemy te bazują na mapach drogowych i dopiero w połączeniu z nimi system wyznacza drogę, niemniej jednak są to szacunki obarczone błędem, czasami znacznym, w zależności od użytych map i algorytmów wyznaczających trasę. Bez wspomaganie mapami system GPS może dawać błędy sięgające nawet kilkudziesięciu procent przy małych przejechanych odległościach. 2. W zakresie funkcjonalności gromadzenia danych dotyczących usługi przewozowej, aplikacja mobilna ma zapewnić między innymi identyfikację klienta, lecz nie podano jakie dane osobowe będą zbierane, celem tej identyfikacji. Gromadzone dane mają zawierać pokonaną odległość i opłatę pobraną za przewóz oraz czas rozpoczęcia i trwania przewozu. Rozporządzenie nie zawiera celu w jakim mają być gromadzone dane osobowe klienta. W § 4 pkt 3 określono, iż rozliczalność działań dokonywanych na danych i metadanych ma pozwolić przypisać działania na danych i metadanych do konkretnej osoby fizycznej lub procesu oraz umiejscowić to działanie w czasie, nie określając celu gromadzenia tych danych.
2	Cały projekt	<p>W całym projekcie Rozporządzenia nie ma określonej żadnej funkcji związanej z łączeniem się i współdziałaniem z kasami rejestrującymi, mającymi postać oprogramowania, pomimo tego, iż wymóg taki zawarty jest art. 13 b ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym i innych ustaw.</p> <p>W projekcie Rozporządzenia nie określono również kto weryfikuje prawidłowość naliczonych opłat i sposób zabezpieczenia danych w aplikacji mobilnej. W przypadku tradycyjnych taksometrów jest szereg ściśle określonych wymogów, które muszą spełniać te urządzenia. Wymagane jest również uzyskanie Certyfikatu Badania Typu WE wydanego przez Jednostkę Notyfikowaną, np. Główny Urząd Miar, która wymagania te sprawdza i</p>

Sekcja Dostawców Fiskalnych Urzędzeń Rejestrujących KIGeIT

		dopuszcza urządzenia do obrotu. Dodatkowo, urządzenia te, w trakcie eksploatacji przechodzą okresowo przeglądy potwierdzające prawidłowość działania i naliczania opłat. Brak certyfikacji aplikacji mobilnej spowoduje, że mogą pojawiać się aplikacje, które z rozmysłem będą działać nieprawidłowo, tak aby w krótkim czasie umożliwić ich twórcom i użytkownikom odniesienie dodatkowych korzyści, kosztem klientów.
3	§ 2. pkt.1. a – b	Art. 2 ustawy prawo o miarach, w zakresie przedmiotowym, określa legalne jednostki miar i państwowe wzorce jednostek miar, zasady prawnej kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych, kompetencje i zadania organów administracji rządowej właściwych w sprawach miar oraz zasady sprawowania nadzoru nad wykonywaniem przepisów ustawy. Zgodnie art. 5 tej ustawy, legalnymi jednostkami miar są jednostki Międzynarodowego Układu Miar SI, jednostki nienależące do Międzynarodowego Układu Miar SI dopuszczone do stosowania na terytorium Rzeczypospolitej Polski oraz wielokrotności i podwielokrotności jednostek o których mowa powyżej. Zgodnie z delegacją ustawową wprowadzono Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30.11.2006 w sprawie legalnych jednostek miar. § 2 tego rozporządzenia określa jednostki miar, będące jednostkami podstawowymi Międzynarodowego Układu Miar SI. Jako takie jednostki określono m.in. metr jako jednostkę odległości i sekundę jako jednostkę czasu. Zgodnie z ustawą prawo o miarach, przyrządy pomiarowe odmierzające jednostki miar określone w w/w rozporządzeniu podlegają prawnej kontroli metrologicznej. Zgodnie z art. 4 ustawy prawo o miarach przyrząd pomiarowy to urządzenie, układ pomiarowy lub jego elementy przeznaczone do wykonania pomiarów samodzielnie lub w połączeniu z jednym lub wieloma urządzeniami dodatkowymi, tak więc aplikację mobilną należy traktować jako przyrząd pomiarowy, podlegający rygorom i wymogom przepisów ustawy prawo o miarach. W zakresie przyrządów pomiarowych, a zwłaszcza taksometrów, takie stanowisko zostało potwierdzone orzeczeniem Naczelnego Sądu Administracyjnego o sygn. NSA II GSK 1419/11. Nie budzi wątpliwości fakt, iż taksometr jest przyrządem pomiarowym w rozumieniu ustawy prawo o miarach. Aplikacja mobilna z punktu widzenia funkcji jest taksometrem, gdyż służy do mierzenia odległości, której legalną jednostką miary jest metr lub jego wielokrotność. Taką właśnie funkcjonalność określono dla aplikacji mobilnej w § 2 pkt.1b przekazanego do konsultacji projektu Rozporządzenia. Fakt, że aplikacja nie posiada postaci urządzenia, nie oznacza, że nie jest przyrządem pomiarowym, podlegającym rygorom ustawy prawo o miarach. Zgodnie w w/w orzeczeniu taksometr definiuje się od strony funkcjonalności tzn. aplikacja mobilna jest także przyrządem pomiarowym, gdyż posiada funkcje liczenia opłaty w zależności od przejechanej odległości.
4	§ 2.pkt.2, cały § 3, cały § 4.	Aby uzyskać funkcje identyfikacji klienta, zgodnie z założeniami projektu Rozporządzenia, konieczne jest zbieranie danych osobowych klientów, przy czym projekt Rozporządzenia, niezgodnie z przepisami Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (RODO), nie określa rodzaju danych, celu w jakim mają być te dane zbierane, ani zasad i zakresu przetwarzania tych danych a z samych postanowień projektu wynika, że aplikacja mobilna może działać przy udziale systemu teleinformatycznego a więc dane te będą podlegały dalszemu przetwarzaniu.

Sekcja Dostawców Fiskalnych Urzędów Rejestrujących KIGeIT

5	§ 2.pkt.1.	<p>Ogólnie pojęte prawa konsumenta to zbiór praw przysługujących konsumentom, zawartych w różnych aktach normatywnych, mających na celu ochronę konsumentów. Ustawa prawo o miarach, poprzez wyznaczenie jednostek miar i przyrządów pomiarowych, służących do prawidłowego odmierzenia tych jednostek oraz powołanie organów, badających prawidłowość stosowania w przyrządach pomiarowych tych jednostek miar, ma na celu ochronę praw konsumentów. Stosowanie ustawy prowadzi do powstania u konsumentów zaufania do organów państwowych, które sprawdzają czy przedsiębiorca prawidłowo stosuje jednostki miar od których uzależniona jest cena za towar lub usługę. W przypadku aplikacji mobilnej, bez jakiegokolwiek kontroli nad prawidłowością liczenia odległości która stanowi podstawę do ustalenia opłaty za przewóz, naruszane są szeroko rozumiane prawa konsumentów.</p> <p>W zakresie przewozu osób obowiązują art. 7a, 10 i 17 ustawy o prawach konsumenta. Art. 10 tej ustawy stwierdza, że najpóźniej w chwili wyrażenia przez konsumenta woli związania się umową, przedsiębiorca ma obowiązek uzyskać wyraźną zgodę konsumenta na każdą dodatkową płatność wykraczającą poza uzgodnione wynagrodzenie główne. W przypadku braku takiej zgody konsument ma prawo do zwrotu opłat dodatkowych.</p> <p>Ustawa o transporcie drogowym, w art. 11b i 11c stwierdza, że Rada Gminy może ustalać ceny za przewozy taksówkami na terenie Gminy. Ceny i stawki taryfowe ustalane przez radę gminy mają charakter cen maksymalnych. Zgodnie z ustawą o samorządzie gminnym, Rady Gminy rzeczywiście ustalają maksymalne stawki cen za przewóz taksówkami. Opłata za przejazd zawsze uzależniona jest od ilości przejechanych kilometrów. Przepisy powyższe tworzą bezpieczeństwo dla konsumentów w zakresie stosowanych przez taksówkarzy cen. W sytuacji gdy projekt Rozporządzenia przewiduje, że aplikacja mobilna, działając przy udziale systemu teleinformatycznego, ma wyznaczać orientacyjną odległość a jednocześnie wpływ na cenę ma mieć pokonana odległość oraz czas rozpoczęcia i trwania przewozu, powoduje możliwości powstawania wątpliwości co do prawidłowości i rzetelności ustalenia opłaty za przewóz. Orientacyjna odległość może być różna od faktycznie przejechanych kilometrów. Jeżeli zatem podstawą do ustalenia opłaty ma być faktycznie przejechana odległość, to występuje sprzeczność z art. 10 ustawy o prawach konsumenta, gdyż w takim razie podstawą rozliczenia powinna być odległość orientacyjna. W sytuacji gdy odległość rzeczywista mierzona jest przez nielegalizowany przyrząd pomiarowy – aplikację mobilną, konsument nie ma pewności co do faktycznie przejechanych kilometrów.</p>
6	Cały projekt	<p>Art. 111 ustawy o podatku od towarów i usług określa szczegółowo zasady prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących. Art. 111 b ust. 1 tej ustawy wprowadził możliwość ewidencjonowania sprzedaży przy użyciu kas, mających postać oprogramowania, jednakże przepis ten zawiera delegację ustawową dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych, aby w drodze rozporządzenia określił:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) grupy podatników lub rodzaje czynności, w odniesieniu do których możliwe jest używanie kas rejestrujących, o których mowa w ust. 1, 2) wymagania techniczne dla kas rejestrujących, o których mowa w ust. 1, oraz sposób ich używania, w tym sposób prowadzenia ewidencji sprzedaży przy ich użyciu, sposób zakończenia ich używania w przypadku zakończenia działalności gospodarczej lub pracy tych kas oraz szczególne przypadki i sposób wystawiania dokumentów w postaci innej niż wydruk przy zastosowaniu tych kas

Sekcja Dostawców Fiskalnych Urzędów Rejestrujących KIGeIT

		<p>– uwzględniając potrzebę przeciwdziałania niewidencjonowaniu lub nieprawidłowemu prowadzeniu ewidencji sprzedaży przez podatników oraz zabezpieczenia zaewidencjonowanych danych, a także bezpiecznego przesyłania tych danych między kasą a Centralnym Repozytorium Kas, konieczność zapewnienia nabywcy prawa do otrzymania dowodu nabycia towarów i usług z uwidocznioną kwotą podatku oraz możliwość sprawdzenia przez niego prawidłowości zaewidencjonowania sprzedaży i wystawiania dowodu potwierdzającego jej dokonanie oraz optymalne dla danego rodzaju sprzedaży rozwiązania techniczne dla tych kas.</p> <p>Rozporządzenie to do chwili obecnej nie zostało wydane i nie wiadomo jakie są wymagania techniczne dla kas rejestrujących mających postać oprogramowania. W takiej sytuacji nie jest możliwe wypełnienie delegacji ustawowej zawartej w ustawie o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw, w zakresie określenia minimalnych wymagań aplikacji mobilnej z uwzględnieniem wymagań dla kas rejestrujących mających postać oprogramowania, z uwagi na fakt, że wymagania te nie zostały określone. Tak więc projekt Rozporządzenia nie spełnia podstawowego wymogu określonego w art. 13 b ustawy o zmianie ustawy o transporcie drogowym oraz niektórych innych ustaw.</p>
7	§5	Błędna data wejścia w życie rozporządzenia (1 stycznia 2010 r.)